

פעם גנב, המידע גנב (אסתר, תל אביב); ארצות הברית) הסיפור על הפושע המנסה לחזור למוטב ואינו מצליח, משום שהמשר טרה כמשיכה להסתכל עליו כעל פורע חוק, הוא ישן כמו הספרות וכמו הקולנוע. זה לא מנע מיצרי הסרט פעם גנב לגלות אותו שוב, בצורה בלתי-מקורית עד בקשר עם איזשהו שוד. לאחר זה מפטרים אותו כרעבונה, והוא ממשיך להיות מוכי טל עד לעבודה הבאה. בסוף זה נמאס עליו, והוא מחליט לחזור לחיי-הפשע.

לסיפור הקלאסי הזה נוספו כמה סממנים חדשים, נוספו לו הצרחות ההיסטריות של אן מרגרט, המבטאות עצב, שמחה או יסורים באותה העוצמה; העיניים היפות ומישחקו הגרוע של אלן דילון; צילומים יפים; ומישחק יפה של כמה טיפוסים קטן חים, המבצעים שוד עם הרבה הרוגים. למען סרט זה עזב אלן דילון את צרפת. בזכות התגלחה אן מרגרט בכוכבת-סקס חשובה ברור ששני אנשים אלה, לפחות, זהו ממנו.

ישראל

לאן מוביל המוביל

בסרט פיצוץ בחצות אין שום פיצוץ ושום חצות. לכן חשבו יוצרי הסרט ומצאו שהשם לא כל כך מתאים. הם החליטו לשנות אותו לסרט אחד בסבריה. אבל התברר שאין בסרט שום ערב בסבריה, לכן הם ישנו אותו, כנראה, לילה בסבריה. אם כי אין הוא מספר על שום לילה מיוחד בסבריה.

בעוד כמה חודשים זה יהיה סרט גמור, לעת עתה זה עדיין הסרט. התסריט מתחיל כשקארלו (ריימונד פלגרו) יורד מהמטוס, פוגש את יונה ונוסע איתה בגימגום שלה, תוך כדי נסיעה רואים, בצילום-מקורב-רחב, שיונה היא יפהפיה בעלת פנים עקשניים והתלשתיים. קוראים לה בתסריט יונה לוי, למרות שזוהי דוקא גאולה נוגי.

בעיות הזמן והנצח. קארלו קצת אובה אותה, רואים את זה אחר כך בצילום אמי ריקאי ממרחק בינוני, כשהוא מסתכל לה על התנה, על הצוואר, על הגרון, ועל הרגל ליים. היא לא אשתה, היא המוכירה שלו, גם את אשתו הוא פוגש בצילום אמריקאי ממרחק בינוני, היא שוכבת במיטה, בוילה שלהם. מאופרת וצבועה. היא מדברת איתו על הזמן ועל הנצח.

אחר כך הוא פוגש את בתו הפעם בטרבי לינג' אחורית, היא נכנסת הביתה ורועה לחבק את האמא שלה, אבל האמא שלה לא מרשה לה כי היא מאופרת וצבועה. רואים מיד שלילדה הזאת יש ילדות קשה. ההורים שלה מקדישים לה פחות מדי תשור מת לב. הם הולכים למסיבה ומשאירים אותה עם הבייביסיטר. במסיבה מתברר שסופי קצת אובה את דן, בצילום אמרי קאי, ושהיא מקנאת ביונה. בצילום מקורב רחב.

למחרת קארלו, האבא, הולך למוביל האר צי. האמא נשארת בבית לעסוק באיפור ובבעיות הזמן, והבת הולכת לבית-הספר. לכולם יש צרות. לאבא יש קשיים במוביל, האמא מפחדת מהזיקנה, ולילדה אין חברים, כי היא לא מדברת עברית. אחרי כולם עוקב על הזמן משהו עם משקפים כהות וחול צה לבנה.

למחרת הם לוקחים את הבת שלהם לטיול, טרבינוג' כמובן, אבל הם ממשכים לא להביא אותה. יום לאחר מכן, בתפאורה טבעית עם צלליות, בפנים החולה של קארלו, באמצע צילום פנורמי, נעלמת הילדה. מחפשים אותה בכל מקום. מטלפנים למשטרה, לממשלת צרפת, מדברים על חטי פה ועל תנאים. מביאים כלבי גישוש וברוי אים, ומתחילים אם לתת לחוטפים את תכי ניות המוביל תמורת הילדה או לא. את הסוף אסור לספר. אפשר רק לרמוז שיהיו סוף פנורמי רחב, עם נטייה אמרי קאית בינונית.

* צילום במצלמה ניידת.

תדרין

העולם הזה ממליץ מה לראות, לפי סדר העדיפויות הבא: *** — חובה לראות; ** — רצוי לראות; * אפשר לראות; • אסור לראות.

מחזות

** המגילה (תיאטרון החמאס) קרי מדיה מוסיקאלית באידיש, על פי שירי המגילה של איציק מאננר, המעלים את מגילת אסתר בצורה פולקלוריסטית יהודית, בימיו עשיר של שמואל בוגים, והופעה מצוינת של משפחת בורשטיין.

** כנר על הגג (תיאטרון גיורא גודיק) מחזה מוסיקלי שהצליח להביא אל הבמה את שלום עליכם בלי ההומור המיוחד שלו, בלי השפה העסיסית שלו, ובלי האחריה היהודית האמיתית של יצירותיו. הוא מחפה על זה בעזרת הרבה ריקודים יפים, ומגנינות נעימות.

* המלך אובר (מועדון בכחוס) מחזה סאטירי-פנטאסי, שנכתב בידי אלפרדו גיארי בהיותו בן 15. תיאור דמותו הגרוטסקית של מלך זעיר-בורגני, חסר-מצפון, גם ורוי דרביצע, הכובש את השלטון בפולניה, מבו צע בכשרון, באנגלית, על-ידי להקת חובבים.

** מי מפחד מורג'יניה וולף? (הבימה) הישג בלתי רגיל לתיאטרון ירושלים. מחזה מודרני, משעשע ומדהים כאחד, בו משחקות ארבע נפשות ברצח פסיכולוגי ובהתאבדות רוחנית.

*** לאחר הנפילה (התיאטרון הקאמרי) חשבון-הנפש של אינטלקטואל הגוי צב בפני כישלון אהבותיו ויחסית-התקשורת האנושיים שלו. וידוי כמעט-אישי של ארתור מילר, בו תופסת חלק מכריע מי שהיתה אשתו. גדעון שמר, גילה אלמגור.

סרטים

* הציפורים (ירושלים: ירושלים) להקות הציפורים מתנפלות על עיר מאוכז לט, בהודכתו של היציקוק. זועה לשם זועה מבוצעת בצורה מזועזעת, מהרדה.

* מפתחורי האיש בתיבה (עדן: ירושלים) סרט המצולם בארבע סצנות בלבד, מתאר כשלושן של רצח מושלם. היציקוק בצעירותו.

** ציד נכרים (אופיר, תל אביב) גיאן פול בלמונרו, גיאן קלוד בריאלי, וקלוד ריש נרדפים על-ידי מיטב הכוכבות הצרפתיות, נואכים איתן, מתחננים אי תן, בורחים מהן, וחוזרים אליהן. אדר אור מולינארו ביים סרט עליו, מלא חיים, על היחסים הבלתי אפשריים שבין גברים לנשים. הוא נעזר בשחקנים מצוינים, ו דיאלוגים טובים של מישל אדוארד.

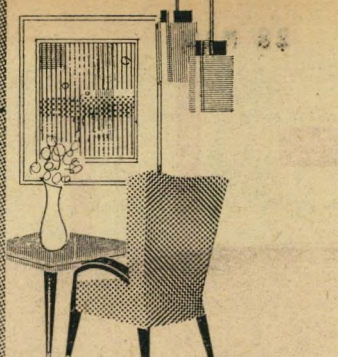
• עזובו שני שלומיאל (אוריון, תל אביב) קומדיה שנועדה לכל המשפחה, אינה מצליחה להצחיק אפילו את הילדים. אוסף בדיחות טלות, חסרות טעם, מוכי אות בידי נורמן וייסדום, המעורר רחמים בנסיגנות הנואשים שלו להצחיק את הקהל.

* השוטר מכן טרופז (תמר, חיפה) קומדיה צרפתית, שבקטעים הסר בים שלה יש ים נהדר, שמש, סן טרופז היפהפיה, ופארודיות על אנשי משטרה, מדים, פאתוס קרבי, והחברה הגבוהה. קט עים הרעים שבה, יש חוכמות נבוכות ומישחק מוגזם של לואי דה פונס.

* הכובות (מוגרב, תל אביב) חוסר ההבנה בין שני המינים, פתאום מהם רוצה מהשני יותר מדי, או פחות מדי, מתואר בארבע אפיוזות, שהאחת מהן (השלישית) מצוינת, וכל השאר חביבות.

* המפע המופלא (נת, תל אביב) לאטי חזורת הביתה, במהדורה חדשה. סרט לילדים עד גיל שמונים. סיפורם של שני כלבים ותחול סיאמי, הגודדים מרחק רב כדי להגיע לביתם. תיאורים אותנטיים מצוינים של התנהגות חיות.

** זורבה היווני (הוד, תל אביב; אוריון, ירושלים) הרי כרתים, הים של יוון, הכפרים הפרימיטיביים של כרתים ופילוסר פיתיהיים ההדוניסטים של זורבה היוני עברו מספר מצויין לסרט טוב, המבויים בצורה קצת ארוכה, קצת מלאכותית מדי וקצת יומרנית מדי. מישחקו של אנטוני קתיין טוב. מישחקו של יידו הסופר רע. כל השאר בסדר.

הבדלת

דלתות פלסטיק מתקפלות בשלל צבעים וגוונים — הפתרון לבעיות חוסר המקום בדירתך.

מבדלת — המחיצה האידיאלית לכל מקום.

דלתות * מעבריים * ארונות אולמות * משרדים וכו'.

חברה ישראלית לדקורציה בע"מ בן-יהודה 218, ת"א, טל. 441810

תלוש זה מקנה 5% הנחה ממחיר הנטו של ההזמנה לכל הזמין בחודש זה.

חברה חדשים לבירה מאלט

בשביל להיות גבור, בשביל להיות בריא, בשביל להיות הכי ספורטאי בכיתה, צריך רק לשנות "בירה מאלט". כך בכל אופן אומרים יצרני בירה-מאלט בישראל, "נשר" ו"אביר". ובשביל שכל ילדי ישראל יאהבו וישתו בירה-מאלט שמים היצרנים מודעות בעתוננים, בהן רואים את כל החבריה של השכונה, הגבוהה, השמן והרזה, כולם שותים בירה. אך מה לעשות, והגבוהה, השמן והרזה מהתמונות של בירה מאלט, התבגרו והזדקנו ויותר לא יצלחו להיות בתמונה.

כניסו יצרני בירה-מאלט בישראל כנס נוער בהיכל-התרבות בו היו צריכים הבנים להלחם על שלושת התוארים של השמן, הגבוהה והרזה של השכונה. לאחר קבלת הפנים ערך הקהל הצעיר לנבחרת הנוער בכדורגל שהביאה את גביע אסיה לישראל (מוטב מאוחר מאשר אף פעם) ולאחר הברכות והנאומים הרשמיים בניצוחו ובהנחייתו של איש קול-ישראל מרדכי פרימן החלה בחירת מלכי השכונה אשר יופיעו בתמונות של "בירה מאלט".

כל מקבלי הפתקים, השמנים, הגבוהים והקטנים רצו אל מאחורי הקלעים כדי לעבור בסך לפני ועדת המיון, המפסידים בשלב א' חזרו מדי למקומותיהם באולם, ואילו השניים עשר שעברו לחצי הגמר עלו על הבמה יחד עם השופטים, ביניהם היו מר שיפריין מפרסום, "שיפריין את נעמן", הצעיר עמירם שמיר, איש הסרטים נחמן צרבינצ'ר, הצלם מולה ועוד. על פי מחיאות הכפיים של הקהל, ועל פי מידות השומן והגבוהה נבחרה התשעה שעלו אל הגמר. כולם הודו שהם שותים "בירה-מאלט".

בצילום זה, המועמדים שהגיעו לשלב הסופי של התחרות, איך נאמר כבר, החבריה של השכונה מודקנים, ובאים חדשים במקומם, אך הבירה לעולם נשארת.